

KINESICS AS A PART OF NONVERBAL COMMUNICATION

The article considers the problem of the status of kinesics as one of the most important branches of linguistics, which studies the features of non-verbal behavior and the ability of people to communicate through body movement. The purpose of this article is to present the kinesic system in view of one of the basic conditions for achieving effective communication.

Key words: *kinesics, non-verbal communication, mutual understanding, effective communication.*

Currently, in linguistics and related sciences, more and more attention is being paid to problems related not only to linguistic issues proper, but also to human behavior in general, in particular communication problems. Modern researchers in the field of psychology, psycholinguistics, information theory, communication theory and other anthropological sciences tend to view communication as a message of information, that is, in a broader context compared to the traditionally formed opinion about equating it with "communication", that is, direct contact between individuals [1].

One of the types of communicative means which have a different nature from linguistic nature, are the manifestations of human motor activity, in linguistics, ethnolinguistics, psychology and other sciences dealing with the problems of interpersonal communication, are called "kinesic movements" or kinesics. Kinesic movements are the subject of study in biology, anthropology, psychology, sociology and other sciences that study various aspects of human activity. The need to include such means in the range of objects of linguistic research is due to their regular use as phenomena that directly accompany speech.

Although taking any one subsystem as an isolate may seem problematic on this basis, it is important to recall that Birdwhistell in the earliest formulation of his kinesic science defined kinesics specifically as "the study of body-motion as related to the nonverbal aspects of interpersonal communication". Since, in Birdwhistell's terms [2], nonverbal forms of behaviour tend to be "expressive" and verbal forms "indicative", there thus exists some scope for using kinesics as a paradigm for a more general ethology of expressive human behaviour. From its inception, it is clear that kinesics has tried to do exactly this by adopting a multilevel approach – physical, psychological, cultural – to the question of nonverbal phenomena. Indeed, it was for this probable reason that Birdwhistell formally categorised his approach into three parts: pre-kinesic, micro-kinesic and social kinesic [7].

According to M. Knapp, emblems are a group, most of gestures are culturally specific and in different cultures have approximately the same form of expression, but a different cultural background, which often causes misunderstanding in the process of intercultural communication. In turn, illustrators mainly characterize the content of speech, demonstrate the speaker's attitude to the referent, and are used to accentuate or highlight speech units. Most of them are used unconsciously, thereby confirming that they are similar in many cultures [3].

Among the sign forms of kinesic behavior, there are gestures, facial expressions, postures, body movements, which may accompany the thinking or state of the speaker [6]. The dominant functions of gestures in communicative interaction are:

- the function of regulating and controlling the verbal behavior of the speaker and listener (the so-called illustrative gestures accompanying many speech acts: greetings, orders, threats);
- display of actual speech actions in the communicative act. These are performative gestures. For example, nonverbal requests like beckoning with a finger, gestures-questions, etc.;
- communicative function of transferring to the addressee a certain portion of semantic information. For example, a number of general communicative gestures contain an indication of the participants in the communication situation, some objects, place or time characteristic of this situation;
- deictic function: an explanation of the magnitude or size of an object, as well as position update of a person or an object.

By the faces of people, no less than by their words, it is possible to judge their psychological and emotional state. Facial expressions have the same communicative interaction function as hand and foot gestures.

It is well known that a separate role is assigned to a person. The face is a place of symptomatic expression of feelings, the inner state of a person and interpersonal relationships. The function of expressing feelings and relationships is one of the dominant functions of the face. The other functions of the face are communicative and regulatory.

Constantly reproducible kinesic facial forms such as frowning, grinning, wide-open eyes, open-mouth, and others have fixed cultural meanings. It is often mistakenly believed that the same stimulus event should cause the same emotional reaction in all peoples. For example, we express surprise in most cases with our eyes, and in ancient China, to express surprise, stuck their tongue out between their teeth [5].

Among the gesture signs in expressing various assessments, not the last role is assigned to posture. By postures, we mean conscious or unconscious general body positions that are more static than the actual gestures, manners or facial expressions. In every culture, there are stereotyped postures for different ages and genders, postures that reflect the physical condition of the subject, for example, illness.

Thus, a hunched posture of a person in many cultures is a sign of old age or physical ill health. Male posture, sitting, tilting the body back (at the same time, hands folded “in the lock” and taking the shape of an arch are often retracted behind the head) in Russian culture indicates an attempt to look at the unfolding situation as if from the outside [4].

Various incentive meanings (orders, requests, instructions, etc.) can also be realized using expressive movements. Especially often kinesic means are used in conditions where it is undesirable or impossible to use words: “finger on lips” to call for silence, wave of the hand or nod for instructions to follow in the indicated direction; various imitation movements such as “smoking”, “make writing movements in the air”, “call on the phone” to fulfill a request to perform certain actions associated with these movements (“let me smoke”, “write” or “give me a pen”, “call me”), etc.

Kinesic units turn out to be extremely important for the realization of phatic information. Establishing contact at first occurs precisely on a non-verbal level: the use of verbal means can be preceded by a smile, a nod, a glance in the direction of the interlocutor or another gesture expressing friendliness and potential willingness to make contact or the communicant turns away, look the other way demonstrating dislike and unwillingness to make contact. Kinesic units play a huge role in the transmission of regulatory information. Human behavior is perceived as adequate if it consists of etiquette norms accepted in this community. Their knowledge is acquired both in the experience of social life and with special training caused by the need for a person to observe certain social and moral norms. Any deviation from the generally accepted behavior turns out to be significant.

Kinesics reflects the behavior of the interlocutor within the framework of his external manifestations and acts in a set of body movements, namely, postures, gestures and facial expressions, which are recognized during the communication. The study of external manifestations of behavior makes it possible to receive meaningful auxiliary information in the process of interpersonal communication, thereby contributing to mutual understanding between interlocutors.

Therefore, within the framework of kinesics, non-verbal communication can be considered in a narrow and in a broad sense. In the first case, non-verbal communication should be understood as a system of non-verbal media (symbols, signs, codes) used to broadcast a message. The second type of non-verbal communication is identified with the concept of “non-verbal behavior” and means a socially and culturally determined system of interaction, in the structure of which prevail involuntary complexes of movements, expressing the personal individuality of the communicant.

So, non-verbal means, in particular kinesics, are an important part of communication. In a communicative act, kinesics units can be used both to remove the redundancy of linguistic means and to accompany, replace and reinforce the verbal part. With the help of kinesic movements, it is possible to transmit a wide variety of information, both in combination with the verbal part and autonomously.

References

1. Andreyeva G. M. Social Psychology. M., 1994.; Pocheptsov G. G. Theory of communication. M., 2001; Rudensky E. V. Social psychology. M., 2000.
2. Birdwhistell, R.L. Introduction to Kinesics. – Louisvill, 1998.
3. Knapp M.L. Nonverbal communication – M., 2001.
4. Konetskaya, V. P. Sociology of communication. Moscow : MUBU, 2006. 164 p.

5. Ravensky, N. N. How to read a person: facial features, facial expressions, gestures, poses. M.: Ripol Classic, 2007. 672 p.
6. Sergeeva, A. V. Russians: stereotypes of behavior, traditions, mentality. Moscow: Flint, 2007. 315 p.
7. Stephen Jolly Understanding body language: Birdwhistell's theory of kinesics [Corporate Communications: An International Journal](#) ISSN: 1356-3289 Article publication date: 1 September 2000

Абдулла Нурай Әбдірахманқызы

Абылай хан атындағы ҚазХҚЖӘТ университетінің магистранты
t.nuray20@gmail.com

АҚПАРАТТЫҚ-КОММУНИКАЦИЯЛЫҚ ОРТАДА ШЕТ ТІЛДЕРІН ОҚЫТУДЫҢ ПРИНЦИПТЕРІ

Қазіргі қоғам дамуының өзекті тенденцияларының бірі әлеуметтік шынайылықты ақпараттандыру болып табылады. Біздің ұрпақ әртүрлі технологиялардың таралуы әсерінен ақпараттық ортаның жылдам өзгеру дәуірінде өмір сүруде. Ақпараттық-коммуникациялық технологиялардың (АКТ) қоғамға, әсіресе экономика, мәдениет және білім саласына әсері зор. Мақалада шет тілдерін оқыту үдерісіне жаңа ақпараттық-коммуникациялық технологияларды енгізу кезеңдері берілген. Мұнда дәстүрлі техникалық оқыту құралдары жүйесінде АКТ рөлі, сонымен қатар олардың лингводидактикалық құндылығын, ақпараттық-коммуникациялық ортада шет тілдерін оқытудың принциптері қарастырылған.

Кілт сөздер: *білім алушылар, шетел тілін оқыту, принциптер, АКТ, технология, дидактика*

Лингводидактика тұрғысынан компьютер мен АКТ шет тілін оқытуда техникалық оқыту құралдарын пайдаланудың теориясы мен тәжірибесінің жаңа кезеңін білдіреді. Жаңа технологиялардың қарқынды дамуы компьютердің жақын арада шет тілдерін оқытудың әмбебап және көп функционалды техникалық құралына айналатынын және дәстүрлі оқытудың техникалық құралдарына тән оқыту функцияларының көпшілігін өз мойнына алатынын болжауға мүмкіндік береді. Бұл мектепте және университетте шет тілдерін оқыту процесіне АКТ-ны енгізу мәселесінің теориялық және практикалық аспектілерін ерекше өзекті етеді. Шетел тілдерін оқыту процесінде компьютерді қолдану алғаш рет 10 ғасырдың 50-жылдарында орын алған. Шетелдік әдістемелік ғылымда шет тілдерін компьютерлік оқытудың ерекшеліктерін зерттейтін тұтас бағыт дамыды, ол Computer Assisted Language Learning (CALL) яғни Компьютер көмегімен тілді үйрену деп аталды.

Ақпараттық білім беру ортасында оқыту принциптері ең алдымен жаңа ақпараттық технологиялардың техникалық даму мүмкіндіктеріне негізделеді. Ол білім алушылардың дербес танымдық қабілетін арттыруға бағытталған оқытудың тұлғалық-бағдарлы және белсенділік тәсілдерімен сипатталатын заманауи білім беру парадигмасындағы өзгерістерді көрсетеді. Оқушылардың белсенділігі, оқушылардың өз оқуының нәтижелеріне жауапкершілігін қалыптастыру, сыни және шығармашылық ойлау дағдыларын дамыту, топта жұмыс істеу дағдыларын қалыптастыру, сонымен қатар мұғалімнің рөлін өзгерту - оқушылардың танымдық іс-әрекетіне бағыт-бағдар беріп, қолдау көрсетеді [Бовтенко, 2005а, б. 15]

Компьютерлік және ақпараттық-коммуникациялық технологияларға негізделген оқыту үрдісі дәстүрлі дидактикалық принциптерді ескереді: саналылық, білімді игерудің беріктігі, көрнекілік, белсенділік, қолжетімділік, жүйелілік және т.б. Сонымен, компьютерлік оқыту шарттары студенттерге білім беру мақсатына жету стратегиясын саналы түрде таңдау мүмкіндігін толығымен қамтамасыз етеді. Көрнекілік принципі белсендіру, сигнал беру, имитациялық-модельдеу және эмоционалды функцияларды орындайтын кең ауқымда жүзеге асырылады. Заманауи АКТ мультимедиялық сипаттамаларына байланысты көрнекіліктің әртүрлі түрлерін қамтамасыз етеді. Қолжетімділік ақпараттық оқу материалдары оқушылардың жас және интеллектуалдық мүмкіндіктеріне сәйкес жүзеге асады. Ассимиляцияның күші ақпараттық оқыту құралдарының негізгі сипаттамаларымен қамтамасыз етіледі: интерактивтілік, шектеусіз уақыт, өзіндік жұмыстың кеңейтілген мүмкіндіктері, жеке оқытуға уақыттың ұлғаюы және т.б.

Жүйелілік принципі компьютерлік оқыту бағдарламасына жүйелі ұйымдастырылған материалды беру арқылы жүзеге асады. Тыңдалушылардың даралығын, білім алушылардың